

skal udpantes for Mandens Skat, mene vi fremdeles ikke kan blive staaende. Vi forstaa godt det Misbrug, som skulde hemmes derved, nemlig dette; at en Mand kan overdrage sine Ejendele til Hustruen og derefter lade være at betale Skat. Men man maa huske paa, at Hustruen bliver jo straffet; hvis Manden ikke betaler Skat, mister hun sin Valgret. Hun har jo ikke mindste Mittel til at virke paa Manden med Hensyn til, hvorledes han forvalter sin Formue, og hvis Retten saa tillige skulde kunne berøve hende ikke alene de Ejendele, Manden mulig kan have overdraget hende, men ogsaa dem, hun har ført ind i Ægteskabet eller mulig har selverhvervet, vilde det vistnok vække stor Fortrydelse og Forbitrelse, og jeg ser derfor ikke, at man kan lade en saadan Bestemmelse blive staaende i Loven.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Erhvervsskat havde vi egentlig ønsket, at der skulde have været indføjet i Loven en Bestemmelse, hvorved der kunde være kommet en Forhandling i Stand mellem de Kommuner, det særlig gælder om: København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner; men da den højtærede Minister har lovet at tage under velvillig Overvejelse, hvorledes disse Forhold kunne ordnes, have vi ogsaa akkviesceret ved i vor Betænkning at udtale Ønsket om, at der maa ske en Forhandling dem imellem, saa at det erhvervskommunalskatlige Forhold mellem disse Kommuner en Gang kan blive ordnet paa en tilfredsstillende Maade.

Jeg skal slutte med at anbefale Forslaget, som det nu foreslaas ændret, til Tingets Velvillie, idet jeg, som sagt, ogsaa mener, at det betyder en Forbedring, som omkring i Landets Kommuner vil vække Tilfredshed.

R. Christiansen: Jeg maa ligesom det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) udtale en Paaskønnelse af det gode Samarbejde, der har været i Udvalget, hvor jeg ogsaa har haft den Ære at sidde. Som det fremgaar af Betænkningen, er der dog et Par Punkter, hvor jeg ikke har kunnet slutte mig til det øvrige Udvalg eller til Flertallet, og jeg skal tillade mig at motivere det lidt nærmere end med de Par Bemærkninger, jeg har gjort i Betænkningen.

Over det af Flertallet stillede Ændringsforslag under Nr. 1 staar der: „Af Udvalget“. Det er neppe fuldt korrekt. Jeg tror; det fik den Overskrift paa et Tidspunkt, hvor der var Udsigt til, at man

kunde blive enig derom, og det er senere ikke blevet ændret. Men idet jeg har stillet et Underændringsforslag dertil, som jeg maa ønske at faa vedtaget, kan jeg ikke anbefale og heller ikke selv stemme for Ændringsforslag Nr. 1, hvis mit Underændringsforslag ikke vedtages. Som den ærede Ordfører har udtalt, tilsigter Ændringsforslag Nr. 1 at gaa et Skridt videre i Beskatning af Indtægt af den Formue, der stikker i en Ejendom, nemlig at tillade, at Indtægt af fast Ejendom ved Ligningen af Kommuneskat for Ejerens Vedkommende kan ansættes til mindst 4 pCt. af den Kapital, han har indestaaende i Ejendommen, selv om den ikke giver den Indtægt. Dette er imod baade Aanden og Ordene i den nu bestaaende kommunale Skattelov og heller ikke nævnt hverken i Kommissionsforslaget eller i det af den højtærede Minister forelagte Forslag, og det forekommer mig, at det er at gaa noget for vidt. Det kaldes ikke en Formuebeskatning, men det bliver det faktisk, og jeg kan derfor ikke anbefale det. Det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) der vistnok ved første Behandling fremførte denne Sag, stillede heller ikke da den Fordring, at der skulde svares Skat af Indtægt, der ikke havde; faktisk kan der være Forhold, hvor en Ejendom ikke giver Indtægt eller i alt Fald kun en ringe Indtægt. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, mente han, at hvis Kapitalen ikke var bunden i Ejendommen, men var fri, vilde en Indtægt paa mindst 4 pCt. af den — hvad der jo er det, man i Regelen tør paaregne, en Mand har i Rente — medregnes i Skatteindtægten. Dertil kunde saakomme et Kildeartstillæg af 50 pCt., hvilket sidste vilde svare til de 2 pCt., det ærede Medlem mente, der passende kunde beskattes. Den Opfattelse kunde jeg gaa ind paa, fordi jeg erkender, at den Mand, der sætter sin Kapital i en Ejendom, sætter den der, fordi han betragter det i det mindste som en solid Sparekasse, som, om ikke i Øjeblikket, saa dog med Tiden vil give en passende Renteindtægt. Men naar der ingen Indtægt er, er det Beløb, som skulde flyde af denne Kilde til Beskatning, jo ikke til Stede i Øjeblikket, men Kapitalen er konserveret, forekommer det mig, i Ejendommen, og derfor er der megen Rimelighed, der taler for, at Kildetillæget maatte ydes. Derfor har jeg foreslaaet, at ved Ligningen af Kommuneskat kan Indtægten af en saadan bunden Kapital ansættes til 2 pCt. Det kan dog ikke nægtes, at adskillige Ejendomme, som